

Laureaten Liefde voor Lyriek 2013

[De wereld van Hermien](#) – Sandrine Lambert

[Mijn dochter loopt](#) – Janet Kleiberg

[Wanneer men door de modder moet](#) – Wolf Vanpaemel en Wouter Voorspoels

[Ik ben je bijna kwijt](#) - Erik van Ophoven

[Dertig en een beetje](#) – Olga Ponjee

[Man man man](#) – Anton Segers

[Stoeprand op, stoeprand af](#) – Amanda Velt

De wereld van Hermien

op de salontafel een doekje
zelfgehaakt in okergeel
aan de rechterkant wat boekjes
ook al leest ze niet meer veel

aan de linkerkant een bloemstuk
bloemen stoffig van satijn
tussenin staan ook wat beeldjes
Swarowski of porselein

dertien kussens op een zetel
Elvis Presley of een kat
en daar onderin de sokken
die ze er ooit eens vergat

*een kamertje van vijf op vijf
haar kamer in haar serviceflat
waar ze haar leven op de kast
of op een tafel heeft gezet*

dan de weegschaal op de kast
met koper goed gepoetst
en haar doos met pilletjes
omdat dat echt wel moest

aan de muur een tekening
een hertenkop een schilderij
een vliegenvanger aan 't plafond
geen vlieg komt er zomaar voorbij

een broodplank met drie
schroeven
haken voor een sleutelbos
en naast haar bed een grote vaas
met nimfen en een druiventros

je kan er haast niet binnen
het is er veel te klein
toch houdt Hermien eraan
dit zou een wereld kunnen zijn

dit is de wereld van Hermien
naar buiten kan ze niet
ze geeft niet om de buitenkant
die haar als eerst verliet

ze heeft er zich bij neergelegd
ze streelt haar pluchen kat
haar kamer is haar wereld
haar zetel is haar stad

© **Sandrine Lambert**

Mijn dochter loopt !

Mijn dochter loopt, mijn dochter loopt

mijn dochter loopt op hakken

ze klik klakt kittig naar omhoog

over de stenen trappen

Ze wiebelt met haar billen

ik zie haar rokken zwieren

en hoe de kerels kijken

die haar best willen versieren

Maar is ze eenmaal boven

dan zie ik haar plotseling staan

met ronde baby -ogen

en een babyjurkje aan

Herinneringen vallen tussen

de kieren van de tijd

en eventjes, heel even maar

ben ik mijn kindje kwijt

Mijn dochter loopt, mijn dochter loopt

ze maakt haar eerste stappen

ik zie haar rokken zwieren

over de stenen trappen

ze klik klakt kittig naar omhoog
naar de volwassenheid
naar de volwassenheid
en herinneringen vallen tussen
de kieren van de tijd

© Janet Kleiberg

wanneer men door de modder moet

ik zag haar voor het eerst

's avonds langs de weg

ze stond daar in de modder

haar schoenen zakten weg

in flets oranje straatverlichting

ging ik bij haar staan

regendruppels miezerden

rond een oude straatlantaarn

ze zei verwacht niet meer dan een lied

meer dan dat heb ik niet

we keken naar de modder

er werd niet veel gezegd

handen zaten diep in zakken

schoenen zakten weg

ik droeg een stevig paar bottinnen

er hing zowaar een merknaam aan

als het ware zo ontworpen

om in modder mee te staan

ze zong haar lied ik luisterde niet

ze zei meer dan dat heb ik niet

maar voor wat hoort wat

een gesel maar het went

gelukkig vond ik in m'n zakken

een muntstuk van vijf cent

dat wierp ik voor haar op de grond

en ging opnieuw op weg

daar liet ik haar zo achter

schoenen zakten weg

ze zong haar lied ik luisterde niet

ze zong meer dan dat heb ik niet

en soms denk ik nog terug

aan haar en haar lied

ik neurie het zachtjes

ook al luisterde ik niet

© **Wolf Vanpaemel en Wouter Voorspoels**

Ik ben je bijna kwijt

Haal jouw kussens van de bank

Verf jouw kleuren van de muren

Maak ons fotoboek weer blank

Ja, ik leg alles in de luren

Jouw schoon, is niet meer blij

Jouw netjes, dat is weg

Het huis is weer van mij

Doet alles wat ik zeg

Weg jouw dekbed in 't rood

Weg kaarsen die gezellig staan

Die mooie plantjes zijn al dood

De rest heb ik net weggedaan

*Ik vul de dagen, werk de dagen, vier uur slaap,
'k ga door; kom op!*

*Ik schreeuw de nachten, drink de nachten,
blaas gedachten uit mijn kop*

*Ik reis de steden, leef de steden, elke gore
kroeg, elk koud terras*

*Ik zoek de vrouwen, heb de vrouwen, kus en
voel naar hoe het was*

Ik ben je bijna kwijt

Ik ben je bijna kwijt

Blijf verdomme buiten

Blijf uit de kieren in m'n kop

Alles moet ik afsluiten

Nee dit houdt nooit meer op

Mn hart heb ik afgeplakt

gevoelens geplamuurd

Mijn tranen weggehakt

En twijfels weggestuurd

Mijn flessen doven steeds

Al onze uren uit

Wat geweest is geweest

Blik naar voren, kin vooruit

*Ik vul de dagen, werk de dagen, vier uur slaap,
'k ga door; kom op!*

*Ik schreeuw de nachten, drink de nachten,
blaas gedachten uit mijn kop*

*Ik reis de steden, leef de steden, elke gore
kroeg, elk koud terras*

*Ik zoek de vrouwen, heb de vrouwen, kus en
voel naar hoe het was*

Ik ben je bijna kwijt

Ik ben je bijna kwijt

Het moet zwijgen over toen

Het moet liegen over haar

Spotten over elke zoen

En zeggen: 't was niet waar

*Ik vul de dagen, werk de dagen, vier uur slaap,
'k ga door; kom op!*

*Ik schreeuw de nachten, drink de nachten,
blaas gedachten uit mijn kop*

*Ik reis de steden, leef de steden, elke gore
kroeg, elk koud terras*

I

*Ik zoek de vrouwen, heb de vrouwen, kus en
voel naar hoe het was*

Ik ben je bijna kwijt

Ik ben je bijna kwijt

Het moet zwijgen over toen

Het moet liegen over haar

Spotten over elke zoen

En zeggen: 't was niet waar

*Ik vul de dagen, werk de dagen, vier uur slaap,
'k ga door; kom op!*

*Ik schreeuw de nachten, drink de nachten,
blaas gedachten uit mijn kop*

*Ik reis de steden, leef de steden, elke gore
kroeg, elk koud terras*

*Ik zoek de vrouwen, heb de vrouwen, kus en
voel naar hoe het was*

Ik ben je bijna kwijt

Ik ben je bijna kwijt

Al bijna een halve dag

niet aan jou ...

© Erik van Ophoven

Dertig en een beetje

Je bent dertig en een beetje

Maar 't vieren wou je niet

Je dacht als ik mijn mond hou

Is er niemand die het ziet

Zo voelde het ook tussen ons

Of tijd niet echt bestaat

Toch lijk je iemand anders

Als je nu tegen me praat

Want ineens ben ik een afspraak

Tussen yoga en je werk

Rij je een stationswagon

Van het allersufste merk

Ben ik een R.S.F.V.P.

Op jullie trouwerij

Terwijl gister nog jouw beugel

Muurvast zat in die van mij

Je bent dertig en een beetje

Maar nog altijd jong van geest

Althans dat roep je zelf

Op je kaas en toastjes feest

Waar je in een spencer van pastel

Beheerst twee glaasjes drinkt

Waarna je meisje (nu je vrouw)

In babytaal verzinkt

Want ineens is vrijdagavond

Vol van eierstokkenzang

Zijn films, muziek en drank verruild

Voor Vinex nesteldrang

Cellulitis, hypotheek

De roze Viva-droom

Terwijl gister nog jouw droomhuis

Onze hut was in een boom

Beloof me als we dertig

Nog wat worden op een dag

Dat we altijd blijven leven

Alsof alles kan en mag

Vrijen onder werktijd

Ons huis in een refrein

En we altijd onverantwoord

Twintig en een beetje zijn

© **Olga Ponjee**

Man man man

Heel de wereld draait verkeerd
De mensen hebben niks geleerd
Het is maar goed dat ik er ben
Dat ik mijn pappenheimers ken
Ieder denkt artiest te zijn
Etaleert zijn zielenpijn
Elke zot speelt kunstenaar
En de massa komt al klaar

In mijn eentje roep ik dan:
je kan er echt niks van

Man man man
Dat is niet origineel
Man man man
Zo conventioneel
Man man man
Veel te commercieel
Man man man
Wil je dat ik me verveel?

Ik zit klaar in het publiek
Ik ben de koning der kritiek

Ik heb het allemaal gezien

Steeds hetzelfde stramien

Wat je ook doet, ik ga niet mee

Doe geen moeite, ik zeg nee

Geen gevoel, geen sentiment

Ik ben veel te intelligent

Geen emoties, geen verdriet

Asjeblief, dit kan echt niet

Man man man

Je weet echt niet wat je doet

Man man man

Het zit je niet in je bloed

Man man man

God wat een overmoed

Man man man

Je doet dit echt niet goed

Nooit of nooit geef ik mij bloot

Nooit of nooit, dat werd mijn dood

Ik wil dat niemand aan mij raakt

Ik ben de man die jou afkraakt

Zie dat nu toch eens aan
Ik had daar moeten staan
Een talent verloren gegaan

Man, ik wens je naar de maan

Als ik maar eens mocht, ja dan
Dan kon je zien wat ik kan

Man man man
Ik zit bij jou in de zaal
Man man man
Wat sta je daar voor paal
Man man man
Doe toch eens normaal
Man man man
Je bent keimarginaal

Man man man
Je vindt jezelf speciaal
Man man man
Maar dat vinden wij allemaal
Man man man
Je bent een Jan Modaal

Man man man

Wegwerpmateriaal

Man man man

Het is een echt schandaal

Man man man

Je afgang is totaal

Man man man

Al maak je veel kabaal

Man man man

Wij negeren je straal

Man man man

Je staat voor het tribunaal

Man man man

We klasseren je verticaal

Man man man

Je krijgt een nul op de schaal

Man man man

En dan zijn we nog royaal

Man man man

De moraal van het verhaal

Man man man

Ons ego is monumentaal

Man man man

Zing maar mee massaal:

Man man man

(fade out) Wat zijn wij fenomenaal

Wat zijn wij fenomenaal

Voor de allerlaatste maal

Wat zijn wij fenomenaal

© Anton Segers

Stoeprand op, stoeprand af

Een luier om, een bontjas aan
een muts een sjaal een deken
lekker ingepakt
zit je onderuit gezakt
Ik kom eens in de twee weken

Ik duw je rolstoel door het zand
Ga voor een ruiter aan de kant
Je hoort me zwoegen en je vraagt:
Zullen we even ruilen
Als dat niet zo grappig was
moest ik erom huilen

Stoeprand op en stoeprand af
Ik rijd doelloos met je rond
We kijken naar een hond
Ik laat je voelen aan een takje
stop een pepermintje in je mond

Je krijgt een loopneus van de kou
Ik help je even snuiten
Je voelt de wind
Zwaait naar een kind
Je komt niet vaak meer buiten

Langs de begraafplaats bij de kerk
een tuinman is aan het werk
tussen de graven waar voor jou
plaats is gereserveerd
eens was ik jouw kind
nu is het omgekeerd

Stoeprand op en stoeprand af
Ik rijd doelloos met je rond

Ik raap een eikel van de grond
wijs je op een paddestoel
stop een pepermintje in je mond

Ik was je dochter, maar ben nu
voor jou een vaag bekende
Je hoofd geleegd
Ik weggeveegd
Verdrietig, maar het wende

De bomen zijn zo mooi verkleurd
Dat is haast ongemerkt gebeurd
terwijl jij binnen wachtte
op je vader die niet kwam
en op je lieve moeder
van wie je niets vernam

Stoeprand op en stoeprand af
Ik rijd doelloos met je rond
Raap een kastanje van de grond
pluk een besje van een struik
stop een pepermintje in je mond

Straks gaan we terug en word je weer
veilig daar opgesloten
Als ik dag zeg
dut jij weer weg
tussen je huisgenoten

Langs de kinderboerderij
Ezels en geitjes in de wei
de eenden in de vijver
voeren we wat brood
Ik wandel met je verder
langzaam richting dood

Stoeprand op en stoeprand af
Ik rijd doelloos met je rond
We kijken naar een hond
De wielen door de plassen
Ik stop een pepermintje in je mond

© **Amanda Velt**

